

Justitsministeren (Erling Olsen):

Til hr. Thor Pedersen: Ja, det er rigtig. Hvis en person er dømt til døden i et andet land og søger asyl i Danmark som politisk forfulgt, så får han asyl her i Danmark. I stedet for at give ham asyl har vi den mulighed eventuelt at sende ham til et sikkert land, der vil modtage ham. Men hvis han ellers går rundt i Danmark og ikke laver noget forkert, lyder vores love og opfører sig ordentligt, så kan han gå frit. Sådan er reglerne. Vi udleverer ikke folk, der er dødsdømte, til de lande, hvor de er dødsdømte.

Med hensyn til spørgsmålet om at indlede en retssag mod ham er vi bange for, at en sådan retssag på grund af bevisets stilling kunne ende med en frifindelse, så det mener vi ikke vi vil lægge retssystem til.

Hr. Helge Adam Møller spurgte: Er der ikke den mulighed, at man kan sige, at vi udleverer ham til Egypten på betingelse af, at egypterne forpligter sig til ikke at eksekvere en dødsdom? Jo, det er der en teoretisk mulighed for, men vi er ikke nået så langt i vore overvejelser.

Fru Pia Kjærsgaard spørger, hvordan vi overvåger ham, og til det vil jeg sige, at det vil jeg ærligt talt ikke fortælle, for det synes jeg ikke at han skal have at vide.

Pia Kjærsgaard (FP):

Så vil jeg godt spørge ministeren – for det må jeg næsten konkludere ud fra ministerens besvarelse – om det betyder, at terrorister fra hele verden, som er dødsdømt i deres hjemlande, vil kunne opnå politisk asyl i Danmark. Sådan må jeg opfatte ministerens svar. Det synes jeg simpelt hen er forfærdeligt at tænke på.

Jeg vil også godt spørge ministeren: Hvor længe skal sådanne personer oppebære asylstatus i Danmark? Betyder det, at de er dødsdømt i deres hjemlande, at de aldrig nogen sinde kan sendes tilbage igen? Skal hjemlandet fratage dommen? Eller hvordan fungerer det egentlig?

Agnete Laustsen (KF):

Justitsministeren udtalte, at så længe den pågældende opholdt sig som asylant her i Danmark og overholdt landets regler, kunne vi ikke gøre noget. Men jeg forstår, at det, der er tale om i dette tilfælde, er, at den pågældende simpelt hen truer med at overfalde både danske turister og virksomheder i Egypten og ud-

steder deciderede terrortrusler på dansk grund.

Derfor er mit spørgsmål: Er det lovligt efter dansk ret, at den pågældende kan opholde sig her og udstøde den slags trusler, og er det nødvendigt, at man ligefrem overvåger ham mere eller mindre hemmeligt? Han har jo allerede udtalt, hvad der er hans hensigt.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Kan den holdning, som regeringen har til terrorister, som har begået alvorlige forbrydelser i deres hjemland, ændres ved lov?

Thor Pedersen (V):

Jeg går ud fra, at ministeren vil acceptere, at der kan være nogle, der mener, at man også har et skyldigt hensyn at tage til andre mennesker her i landet, og når ministeren siger, at man ikke ønsker at retsforfølge, fordi der kan være tvivl om dommens udfald, må jeg så spørge ministeren: Har ministeren gjort det, man kunne forvente, nemlig undersøgt alt, hvad der kan undersøges, i samarbejde med de egyptiske myndigheder? Har ministeren undersøgt, om det er muligt at fremskaffe materiale, der kunne danne baggrund for en domstolsprøvelse også i Danmark, i erkendelse af, at den forbrydelse, der er begået i Egypten, også hører til den groveste art af forbrydelser, vi kender efter dansk ret? Har ministeren gjort sit hjemmearbejde og sikret, at alle oplysninger er bragt til veje i samarbejde med de egyptiske myndigheder?

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er glad for, at ministeren i sit svar til mig sagde, at der var en tredje mulighed – ministeren kaldte det en teoretisk mulighed – for at udlevere asylanten til Egypten under forudsætning af, at Egypten tilkendegav, at han ikke ville blive henrettet, hvis han skulle blive dømt for forbrydelsen.

Det er jeg glad for at høre, men når ministeren siger, at det er en teoretisk mulighed, ligger der jo ligesom en antydning af, at det har ministeren eller regeringen ikke særlig meget lyst til. Derfor vil jeg da godt opfordre til, at man gør alt for, at den mulighed bliver den rigtige. Det må være rigtigt, at en præsidentermorder bliver retsforfulgt i sit hjemland.